

Věc C-33/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

23. ledna 2020

Předkládající soud:

Landgericht Ravensburg (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

7. ledna 2020

Žalobce:

UK

Žalovaná:

Volkswagen Bank GmbH

Předmět původního řízení

Smlouva o spotřebitelském úvěru – Právo odstoupit od smlouvy – Informace,
které mají být uvedeny ve smlouvě – Směrnice 2008/48/ES

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 10 odst. 2 písm. l) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS vykládán v tom smyslu, že v úvěrové smlouvě

a) musí být úroková sazba použitelná v případě opožděných plateb platná při uzavření úvěrové smlouvy sdělena jako absolutní číslo, přinejmenším ale musí být

jako absolutní číslo uvedena platná referenční úroková sazba (v tomto případě základní úroková sazba podle § 247 [Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“)]), ze které se navýšením (v tomto případě o pět procentních bodů podle § 288 odst. 1 druhé věty BGB) vypočte platná úroková sazba použitelná v případě opožděných plateb?

b) musí být konkrétně objasněn mechanismus úpravy úrokové sazby použitelné v případě opožděných plateb, přinejmenším však musí být odkázáno na vnitrostátní normy, z nichž lze [mechanismus] úpravy této úrokové sazby dovodit (§ 247, § 288 odst. 1 druhá věta BGB)?

2. Musí být čl. 10 odst. 2 písm. r) směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že v úvěrové smlouvě musí být za účelem stanovení odškodnění za předčasné splacení hrazeného při předčasném splacení úvěru uvedena konkrétní, pro spotřebitele pochopitelná metodika výpočtu, aby spotřebitel mohl alespoň přibližně vypočítat výši odškodnění hrazeného při předčasném ukončení platnosti smlouvy?

3. Musí být čl. 10 odst. 2 písm. s) směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že v úvěrové smlouvě

a) musí být uvedena rovněž práva stran úvěrové smlouvy na ukončení platnosti smlouvy upravená ve vnitrostátním právu, zejména též právo dlužníka na výpověď smlouvy ze závažného důvodu podle § 314 BGB u úvěrových smluv na dobu určitou?

b) je třeba u veškerých práv stran úvěrové smlouvy na ukončení platnosti smlouvy upozornit na lhůtu a formu, které jsou v případě uplatnění práva na ukončení platnosti smlouvy stanoveny pro oznámení o ukončení platnosti smlouvy?

Uváděná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (dále jen „směrnice 2008/48“), článek 10

Uváděné vnitrostátní předpisy

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (uvozovací zákon k občanskému zákoníku, dále jen „EGBGB“), čl. 247 § 3, 6 a 7

Občanský zákoník (BGB), zejména §§ 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492 a 495

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobce s žalovanou dne 19. prosince 2015 uzavřel úvěrovou smlouvu o úvěru s jistinou ve výši 10 671,63 eura, který byl účelově vázán a sloužil k zakoupení motorového vozidla VW Passat Variant 2,0 TDI, a to pro soukromé účely.
- 2 Prodejcem dotčeného motorového vozidla byl jeden autosalon v Sindelfingenu. Výše kupní ceny činila 15 200 eur. Žalobce prodejci poskytl akontaci ve výši 5 000 eur a zbývající částku ve výši 10 200 eur, jakož i jednorázové pojistné na pojištění schopnosti splácet ve výši 471,63 eura, celkem tedy 10 671,63 eura, financoval prostřednictvím výše uvedeného úvěru.
- 3 Žalovaná při přípravě a uzavření úvěrové smlouvy využila příspěví prodejce. Prodejce zejména působil jako zprostředkovatel úvěru poskytnutého žalovanou a používal smluvní formuláře připravené žalovanou. V úvěrové smlouvě bylo sjednáno, že žalobce musí půjčenou částku splatit prostřednictvím 48 stejně vysokých měsíčních splátek, hrazených od 15. února 2016, a závěrečné splátky splatné dne 16. února 2020.
- 4 Žalobce dohodnuté splátky pravidelně platil. Dopisem ze dne 22. ledna 2019 však odvolal svůj projev vůle směřující k uzavření dotčené úvěrové smlouvy. Žalovaná toto odstoupení odmítla uznat.
- 5 Žalobce zastává názor, že se dotčená úvěrová smlouva na základě odstoupení ze dne 22. ledna 2019 přeměnila v závazek vrátit příslušné částky. Svou žalobou se domáhá určení, že ode dne 22. ledna 2019 již není povinen platit žalobkyni splátky úvěru. Dále po žalované požaduje vrácení splátek úvěru, které jí dosud byly uhrazeny, jakož i akontace uhrazené prodejci, oboje oproti vrácení zakoupeného vozidla.
- 6 Žalovaná považuje dotčené oznámení o odstoupení od smlouvy za opožděné a odstoupení tedy za neplatné. Zastává stanovisko, že úvěrový vztah nadále trvá, aniž by byl ukončen, a navrhuje proto, aby žaloba byla zamítnuta.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 7 Výsledek sporu závisí na odpovědích na předběžné otázky týkající se výkladu čl. 10 odst. 2 písm. l), r) a s) směrnice 2008/48.

Pokud bylo dotčené odstoupení od úvěrové smlouvy platné, nebyl by žalobce podle § 495 odst. 1, § 355 odst. 1 BGB úvěrovou smlouvou nadále vázán a nebyl by povinen platit žádné další splátky úvěru. Podle § 495 odst. 1 BGB totiž dlužníkovi u smlouvy o spotřebitelském úvěru náleží právo na odstoupení podle § 355 BGB. Podle § 355 odst. 1 BGB nejsou spotřebitel a podnikatel nadále vázání svými projevy vůle směřujícími k uzavření smlouvy, pokud spotřebitel svůj projev vůle odvolal ve stanovené lhůtě.

- 8 Mimoto by žalobce mohl podle § 357a („Právní následky odstoupení od smluv o finančních službách“) odst. 1 BGB požadovat vrácení splátek úvěru, dosud uhrazených žalované. Podle tohoto ustanovení musí být přijatá plnění vrácena nejpozději po uplynutí 30 dnů.
- 9 V případě platného odstoupení by žalobce dle § 358 odst. 2 BGB nadále nebyl vázán ani kupní smlouvou. Toto ustanovení stanoví, že pokud spotřebitel platně odvolal svůj projev vůle směřující k uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru, není nadále vázán ani svým projevem vůle směřujícím k uzavření smlouvy o dodání zboží, spojené s touto smlouvou o spotřebitelském úvěru. V případě dotčené kupní a úvěrové smlouvy se jedná o spojené smlouvy ve smyslu § 358 odst. 3 BGB.
- 10 Žalobce by pak mohl po žalované dle § 358 odst. 4 první věty, § 357 odst. 1 BGB požadovat zpět rovněž akontaci uhrazenou prodejci, jelikož k vypořádání financované smlouvy má podle § 358 odst. 4 páté věty BGB dojít výlučně mezi dlužníkem a poskytovatelem úvěru. Ustanovení § 358 odst. 4 první věty BGB ohledně vypořádání spojené smlouvy odkazuje mj. na § 357 odst. 1 BGB. Toto ustanovení upravuje právní následky odstoupení od smluv, v jejichž případě se nejedná o smlouvy o finančních službách, a stanoví, že přijatá plnění musí být vrácena nejpozději po uplynutí 14 dnů.
- 11 Platnost oznámení žalobce o odstoupení je podmíněna tím, že při oznámení o odstoupení dne 22. ledna 2019 ještě neuplynula dvoutýdenní lhůta pro odstoupení upravená v § 355 odst. 2 první větě BGB. Podle § 356b odst. 2 první věty BGB však lhůta pro odstoupení nepočne běžet, pokud v úvěrové smlouvě nejsou obsaženy úplné povinné informace podle § 492 odst. 2 BGB, čl. 247 § 6 až 13 EGBGB. V takovém případě počíná lhůta podle § 356 odst. 2 druhé věty BGB běžet teprve po dodatečném poskytnutí povinných informací.
- 12 V projednávaném případě by bylo nutno mít za to, že povinné informace jsou neúplné, zejména v případě, že v dotčené úvěrové smlouvě není řádně uvedena přinejmenším jedna z informací, které [v ní] mají být uvedeny podle čl. 10 odst. 2 písm. l), r) nebo s) směrnice 2008/48 (resp. některá z povinných informací podle příslušných ustanovení vnitrostátního práva, a to podle čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 1, § 3 odst. 1 bodu 11 EGBGB; čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 5 EGBGB; čl. 247 § 7 [odst. 1] bodu 3 EGBGB).

K předběžným otázkám 1.a) a 1.b)

- 13 Podle vnitrostátní úpravy obsažené v čl. 247 § 6 odst. 1 bodě 1, § 3 odst. 1 bodě 11 EGBGB musí být jasně a srozumitelně uvedeny sazba úroku z prodlení a způsob její případné úpravy.
- 14 V projednávaném případě se v úvěrové smlouvě ohledně této záležitosti nacházejí následující informace:

„Po [předčasném] ukončení platnosti smlouvy Vám naučtujeme úrok z prodlení v zákonem stanovené výši. Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši příslušné základní úrokové sazby zvýšené o pět procentních bodů.“

- 15 K otázce, jak konkrétní musejí podle čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 1, § 3 odst. 1 bodu 11 EGBGB být informace uvedené ve smlouvě, se ve vnitrostátní judikatuře a odborné literatuře vyskytují rozdílné názory. Podle široce zastávaného názoru postačuje reprodukce zákonné úpravy obsažené v § 288 odst. 1 druhé větě BGB, podle níž výše úroku z prodlení odpovídá výši příslušné základní úrokové sazby zvýšené o pět procentních bodů. Podle jiného názoru je třeba uvést absolutní číselnou hodnotu platné sazby úroku z prodlení a konkrétně objasnit, jakým způsobem se sazba úroků z prodlení upravuje.
- 16 Pro výklad vnitrostátního práva je rozhodující, jak je třeba chápat požadavek uvedený v čl. 10 odst. 2 písm. l) směrnice 2008/48, který upravuje tuto oblast, že úvěrová smlouva jasně a výstižně uvádí „úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb platnou v okamžiku uzavření úvěrové smlouvy a podmínky pro její úpravu“.
- 17 Bylo by možné mít za to, že z hlediska požadavků daného ustanovení směrnice je dostačující, že je do smlouvy zahrnut obsah zákonné úpravy úroků z prodlení ve vnitrostátním právu (v tomto případě § 288 odst. 1 druhá věta BGB).
- 18 Takovéto chápání čl. 10 odst. 2 písm. l) směrnice 2008/48 však není jediné možné. Dovětek „platnou v okamžiku uzavření úvěrové smlouvy“, který je oproti vnitrostátní úpravě obsažené ve směrnici, a požadavek jasnosti a výstižnosti by mohly nasvědčovat tomu, že aktuálně platnou sazbu úroku z prodlení je třeba uvést pokud možno co nejpřesněji, tedy jako absolutní číslo, nebo že je přinejmenším třeba jako absolutní hodnotu oznámit aktuální výši platné základní úrokové sazby podle § 247 BGB, jelikož pak by spotřebitel mohl aktuální sazbu úroku z prodlení zjistit prostým součtem (+ 5 procentních bodů).
- 19 Jasnost a výstižnost požadovaná směrnicí by zřejmě mohla rovněž vyžadovat, že musí být objasněn mechanismus úpravy sazby úroku z prodlení, a sice že podle vnitrostátního práva výše úroku z prodlení dle § 247 a § 288 odst. 1 BGB odpovídá základní úrokové sazbě, pololetně vyhlášené Deutsche Bundesbank (Německá spolková banka), zvýšené o pět procentních bodů, nebo že je přinejmenším nutno odkázat jak na § 288 odst. 1 druhou větu BGB, tak na § 247 BGB, jelikož z těchto ustanovení lze [mechanismus] úpravy sazby úroku z prodlení dovodit.
- 20 Dotčené otázky jsou významné pro rozhodnutí v projednávané věci. V případě kladné odpovědi na některou z obou předběžných otázek 1 a) a b) totiž v projednávaném případě nedošlo k úplnému poskytnutí povinných informací stanovených v čl. 247 § 6 odst. 1 bodě 1, § 3 odst. 1 bodě 11 EGBGB a odstoupení učiněné žalobcem bylo včasné a platné.

- 21 V dotčené úvěrové smlouvě totiž není platná sazba úroku z prodlení nebo přinejmenším platná referenční úroková sazba (základní úroková sazba podle § 247 BGB) uvedena absolutním číslem. V úvěrové smlouvě ani není objasněn mechanismus úpravy sazby úroku z prodlení.

Ke druhé předběžné otázce

- 22 Podle vnitrostátní úpravy obsažené v čl. 247 § 7 odst. 1 bodě 3 EGBGB musejí být ve smlouvě o spotřebitelském úvěru jasně a srozumitelně uvedeny:

„podmínky a metoda výpočtu nároku na odškodnění za předčasné splacení úvěru, pokud má věřitel v případě, že dlužník úvěr splatí předčasně, v úmyslu tento nárok uplatnit.“

- 23 V projednávaném případě je v úvěrové smlouvě v tomto ohledu uvedeno:

„a) Dlužník může kdykoli zcela nebo zčásti předčasně splnit své závazky plynoucí z této smlouvy. [...]

b) [...]

c) Za škodu přímo související s předčasným splacením může banka požadovat přiměřené odškodnění za předčasné splacení. Škodu banka vypočte podle finančně-matematických rámcových podmínek stanovených Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), které zohledňují zejména:

- změny úrovně úrokových sazeb, které nastaly v mezidobí,
- peněžní toky původně dohodnuté pro dotčený úvěr,
- ušlý zisk banky,
- administrativní zátěž (poplatek za zpracování) spojenou s předčasným splacením, jakož i
- náklady na krytí rizik a na správu ušetřené v důsledku předčasného splacení.

Takto vypočtené odškodnění za předčasné splacení se, pokud je vyšší, sníží na nižší z obou následujících částek:

- 1 procento, respektive, pokud období mezi předčasným a sjednaným splacením činí méně než jeden rok, 0,5 procenta předčasně splacené částky,
- částku úroků, které by dlužník býval uhradil v období mezi předčasným a sjednaným splacením.“

- 24 Z výše uvedeného ustanovení úvěrové smlouvy tedy vyplývá, že žalovaná v případě předčasného splacení zamýšlela požadovat odškodnění za předčasné splacení. Musela tedy poskytnout povinné informace podle čl. 247 § 7 [odst. 1] bodu 3 EGBGB. Pro rozhodnutí v projednávané věci je tedy významné, zda byly povinné smluvní informace týkající se podmínek a metody výpočtu nároku na odškodnění za předčasné splacení v projednávaném případě poskytnuty v plném rozsahu.
- 25 Požadavky na povinné informace uvedené v čl. 247 § 7 [odst. 1] bodě 3 EGBGB jsou ve vnitrostátní judikatuře a odborné literatuře vykládány různě.
- 26 Podle široce zastávaného názoru postačuje, pokud věřitel v hrubých rysech uvede parametry, které jsou podstatné pro výpočet odškodnění za předčasné splacení. Podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) je metoda výpočtu vyložena dostatečně transparentně a výstižně, pokud jsou uvedeny určité parametry, a to změny úrovně úrokových sazeb, které nastaly v mezidobí, peněžní toky původně dohodnuté pro dotčený úvěr, ušlý zisk banky, náklady na krytí rizik a na správu ušetřené v důsledku předčasného splacení a administrativní zátěž spojená s předčasným splacením.
- 27 Podle opačného názoru je nutné ve smlouvě uvést konkrétní, pro spotřebitele srozumitelnou metodu výpočtu nároku na odškodnění za předčasné splacení, aby byla průměrně vzdělanému spotřebiteli na základě informací obsažených ve smlouvě poskytnuta možnost výši odškodnění za předčasné splacení alespoň hrubě odhadnout. Podle tohoto názoru není pouhé uvedení faktorů, které je třeba při výpočtu zohlednit, pro účely povinných informací dostatečné, jelikož dlužník nezná částky připadající na jednotlivé faktory a průměrný spotřebitel nemůže stanovit [vzájemný] poměr těchto faktorů.
- 28 Pro výklad vnitrostátního práva je tudíž rozhodující, jak je třeba chápat požadavek uvedený v čl. 10 odst. 2 písm. r) směrnice 2008/48, který upravuje tuto oblast, že je třeba jasně a výstižně uvést „informace o případném právu věřitele na odškodnění a o způsobu, kterým se toto odškodnění stanoví“.
- 29 Možný je výklad, že za účelem objasnění způsobu výpočtu odškodnění, které má být zapláceno, lze odkázat na zásady uvedené v judikatuře a na výpočtové faktory, které je při tom třeba zohlednit, aniž by se uvedla konkrétní metodika výpočtu.
- 30 Takovýto výklad čl. 10 odst. 2 písm. r) směrnice 2008/48 však není jediný možný. Formulace, že dotčené informace musejí být poskytnuty jasně a výstižně, by tedy mohla být vykládána rovněž tak, že je třeba uvést konkrétní, pro spotřebitele pochopitelnou metodiku výpočtu. Tímto směrem by mohl ukazovat bod 39 odůvodnění směrnice 2008/48, podle něhož má být výpočet odškodnění, na něž má věřitel nárok, průhledný a srozumitelný spotřebiteli již v předmluvní fázi a v každém případě v průběhu plnění úvěrové smlouvy, jakož i navíc snadno použitelný pro věřitele a usnadnit kontrolu odškodnění příslušnými orgány.

- 31 Dotčená otázka je významná pro rozhodnutí v projednávané věci. V případě kladné odpovědi na druhou předběžnou otázku v projednávaném případě nedošlo k řádnému poskytnutí povinných informací stanovených v čl. 247 § 7 [odst. 1] bodě 3 EGBGB a odstoupení učiněné žalobcem bylo včasné a platné.

K předběžným otázkám 3. a) a 3.b)

- 32 Podle vnitrostátní úpravy obsažené v čl. 247 § 6 odst. 1 bodě 5 EGBGB musí být jasně a srozumitelně uveden „postup, který je třeba dodržet při ukončení platnosti smlouvy“.
- 33 V projednávaném případě je v úvěrové smlouvě v tomto ohledu uvedeno, za jakých podmínek je dáno právo věřitele na výpověď smlouvy ze závažného důvodu. Ve smlouvě se ovšem neuvádí, jaká forma je pro výpověď danou věřitelem stanovena, zejména, že podle vnitrostátní úpravy obsažené v § 492 odst. 5 BGB musí být výpověď vyhotovena na trvalém nosiči dat. Neuvádí se ani, jaká lhůta se na výpověď danou bankou vztahuje, například uvedením výrazu „bez výpovědní lhůty“ nebo uvedením určité lhůty.
- 34 Právo dlužníka na vypovězení smlouvy ze závažného důvodu podle § 314 BGB, které je podle vnitrostátního práva dáno u závazků s opakujícím se plněním, tedy i v případě dotčené úvěrové smlouvy na dobu určitou, je v dané úvěrové smlouvě ponecháno zcela bez zmínky. Uveden není ani postup, který je třeba dodržet u výpovědi dané dlužníkem (zejména forma a lhůta).
- 35 Na požadavky na povinné informace podle čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 5 EGBGB existují rozdílné názory. Platí to především pro otázku, zda v případě úvěrových smluv na dobu určitou vůbec musí být odkázáno na možnost výpovědi ze závažného důvodu podle § 314 BGB.
- 36 Podle jednoho názoru musí být v případě úvěrových smluv na dobu určitou poskytnuty informace pouze o právu dlužníka na ukončení platnosti smlouvy obvyklým způsobem, které je upraveno v čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/48, nikoli však o právu dlužníka na mimořádné ukončení platnosti smlouvy, které je ve vnitrostátním právu upraveno v § 314 BGB. V této souvislosti je poukazováno mj. na bod 33 odůvodnění směrnice 2008/48 a na kontext systematického uspořádání. Ještě dále jde rovněž zastávaný názor, že čl. 247 § 6 odst. 1 bod 5 EGBGB musí být v souladu se směrnicí vykládán v tom smyslu, že lze poskytnout pouze informace o právech na ukončení platnosti smlouvy, která jsou ve směrnici upravena plně harmonizujícím způsobem, a že do informací, které mají být uvedeny, vůbec nelze zahrnout práva na ukončení platnosti smlouvy, která jsou upravena toliko ve vnitrostátním právu. Tento názor je odůvodňován mj. tím, že účelem je srovnatelnost obsahu smluv a jednotnost informačních materiálů ve všech členských státech.

- 37 Podle opačného názoru musí banka dlužníka – každopádně v případě smluv na dobu určitou – informovat rovněž o právu na mimořádné ukončení platnosti smlouvy podle § 314 BGB, které existuje podle vnitrostátního práva.
- 38 Co se rozsahu povinných údajů podle čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 5 EGBGB týče, je dále sporná otázka, zda je u práv na ukončení platnosti smlouvy, která jsou upravena toliko ve vnitrostátním právu, spotřebitele nezbytné upozornit na požadavky týkající se formy a lhůt.
- 39 Výše popsané restriktivní pojetí, podle kterého u povinné informace podle čl. 247 § 6 odst. 1 bodu 5 EGBGB nesmí nebo každopádně nemusí být uvedena vnitrostátní práva na ukončení platnosti smlouvy, proto tím spíše považuje za nadbytečné rovněž informace týkající se formálních náležitostí při uplatnění práv na ukončení platnosti smlouvy, upravených ve vnitrostátním právu.
- 40 Opačné pojetí považuje za nezbytné, aby bylo spotřebiteli sděleno, v jaké formě a lhůtě musí strany úvěrové smlouvy uplatnit svá práva na ukončení platnosti smlouvy, a má za to, že k těmto náležitostem patří zejména rovněž poskytnutí informace, že výpověď věřitele musí být podle § 492 odst. 5 BGB podána na trvalém nosiči dat. Ve prospěch tohoto názoru je argumentováno zněním čl. 10 odst. 2 písm. s) směrnice 2008/48, cílem spočívajícím v zajištění dostatečného stupně ochrany spotřebitele a okolností, že článek 10 směrnice 2008/48 nerozlišuje mezi právy věřitele a dlužníka na ukončení platnosti smlouvy.
- 41 Pro výklad vnitrostátního práva je tudíž rozhodující, jak je třeba chápat požadavek uvedený v čl. 10 odst. 2 písm. s) směrnice 2008/48, který upravuje tuto oblast, že je třeba jasně a výstižně uvést „postup, jenž má být použit při uplatnění práva na ukončení platnosti úvěrové smlouvy“.
- 42 Článek 10 odst. 2 písm. s) směrnice 2008/48 by s ohledem na cíl spočívající v úplné harmonizaci, který je sledován podle bodu 9 odůvodnění směrnice 2008/48, mohl být vykládán tak, že tvůrce směrnice sice vědomě zamýšlel nadále připustit vnitrostátně upravená práva na ukončení platnosti smlouvy, ale že spotřebitel musí být informován pouze o právech na ukončení platnosti smlouvy, která jsou upravena v samotné směrnici. Mohl by tomu nasvědčovat zejména cíl spočívající v „[usnadnění] volného pohybu úvěrových nabídek [...] za optimálních podmínek [...] pro ty, kdo úvěr nabízejí“, uvedený v bodě 8 odůvodnění směrnice 2008/48.
- 43 Tento závěr však není jediný možný. Cíl spočívající v „dostatečn[ém] stupn[i] ochrany spotřebitele“, rovněž zdůrazněný v bodě 8 odůvodnění směrnice 2008/48, by mohl vést k tomu, že by se jako nezbytné jevílo rovněž poskytnutí informací o právech na ukončení platnosti smlouvy, která jsou upravena vnitrostátním právem, a o formálních podmínkách, které se na ně vztahují. Ve prospěch tohoto názoru by mohl svědčit rovněž bod 24 odůvodnění směrnice 2008/48, podle kterého musí spotřebitel před uzavřením smlouvy obdržet „podrobné“ informace, a též bod 31 odůvodnění směrnice 2008/48, podle kterého má úvěrová smlouva jasně a

výstižně uvádět veškeré nezbytné informace o právech a povinnostech spotřebitele podle úvěrové smlouvy.

- 44 Dotčené otázky jsou významné pro rozhodnutí v projednávané věci. V případě kladné odpovědi na některou z obou předběžných otázek 3. a) a b) v projednávaném případě nedošlo k řádnému poskytnutí povinných informací stanovených v čl. 247 § 6 odst. 1 bodě 5 [EGBGB] a odstoupení učiněné žalobcem bylo včasné a platné.

PRACOVNÍ DOKUMENT